

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی - استراليا
۰۳ مارچ ۲۰۲۴

داکتر محمد کریم فارغی

میراث ناتو: تصمیم‌گیری با میله تفنگ ...

با پیروی از ناتوی لعنتی که جنگی را که آغاز نموده بود، در همانجا خاتمه داد، حالات قسمی معلوم می شود که هر کس هرچه را آغاز نموده بود، در همانجا خاتمه بدهد. ناتو با تجاوز به ارزش ها و فرهنگ مردم ما طی بیست سال حضور مودبانه، عادات و اخلاق مردم ما را با فساد پیشگی، وابستگی و عاقبت نیندیشی توأم گردانید و ملت ما را که نهایت محافظه کار بودند، با اخلاق کویای های امریکائی آراسته نمودند. این اخلاق شامل تصمیم گیری از میله تفنگ، رسیدن به هدف بدون طی مراحل قانونمند، دزدی، اخاذی و عدم پایبندی به تعهد و قول و قرار هاست ....

این کرکتر های منفی تنها در جانب دزدان جمهوریت نه بلکه در بین طالبان نیز با عین صفات، شکل گرفت و منجر به شرایط اختناق آور فعلی گردید. من نمی خواهم ادعا بکنم که مردم ما فرشته ها بودند و امریکا و ناتو از آنها افرادی با صفات بهیمی ساخت زیرا قبل از امریکا ابرقدرت دیگری درین راستا با این ملت کار کرده بود و تقریباً از صفات انسانی و اخلاق عنعنہ ئی شان خالی شان نموده بود. آنها نیز در یکطرف دوستان شان و در طرف دیگر دشمنان شان را که مجاهدین سر به کف بودند با زورگوئی، ارعاب، اخاذی و اکاذیب و ده ها صفت محیلانه آراسته نمودند. بنابراین ملت فقیر ولی با عزت و با معنویت، طی نیم قرن به تدریج در مسیر ناخواسته ای قرار گرفت که با تاریخ و گذشته پر افتخارش متناسب نبوده است .

پس از خروج عساکر روسی از کشور، ضرورت ملت سازی بیشتر از هر امر دیگری احساس می شد ولی شور بختانه مداخله ناتو نه تنها این فرصت را منتفی گردانید بلکه بالای ویرانه ها و از هم پاشیدگی های فرهنگی و اخلاقی ما بلند منزل اعمار نمودند ...

در اولین جلسه ای که به ابتکار بانک جهانی زیر عنوان باز سازی افغانستان پس از تجاوز امریکا در سال ۲۰۰۳ در تالار کتابخانه وزارت صحت عامه تدویر یافت و در آن مؤسسات غیر حکومتی و بخش های مربوط UN اشتراک داشت، سخن از ساخت و ساز ساختمان کلینیک ها و مکاتب زده شد، چیزی که ارتباط می گرفت به مصرف پول های

باد آورده و فرصت های مساعد برای ارتشاء و انحراف بخش های مختلف این پروژه ها، از دزدی پول تخصیص گرفته تا پائین آوردن کیفیت ساختمان ها و انتقال پول آن به حساب قراردادی ها و ده ها مورد دیگر. من پس از سکوت طولانی و انتظار شنیدن یک صدای سالم و معقول، با حالت تعجب دستم را برای شکستن سکوت بلند کردم. خانمی که متصدی مجلس به نمایندگی بانک جهانی بود، برایم فرصت داد تا سخن بگویم. من اندکی متفاوت تر از دیگران سخن گفتم که آنها توقع شنیدنش را نداشتند. برایشان گفتم، ما در جریان تجاوز روسها و تا قبل از شرایط فعلی، از طریق مؤسسات غیر حکومتی، در خانه های کرائی عرضه خدمات صحتی به مردم قراء و محلات می کردیم. مکاتب ما زیر خیمه ها و در خرابه ها دایر می شد. من عقیده دارم که بالابردن کیفیت خدمات صحتی و تعلیمی از طریق تخصیص بیشتر منابع برای تریب پرسیونل و کدرها اولویت بیشتر دارد. ما برای مانیتورنگ و کنترل از نحوه اجرای پلانهای مطروحه در نقاط دور دست کشور به زمان و ایجاد دستاویزها ضرورت داریم، ورنه پول های زیادی ضایع خواهد شد و ما به خاطر نداشتن بوروکراسی لازم قادر به جلوگیری از آن نخواهیم بود. ما قبل از مصرف پول برای مردم ابتداء باید زمینه یا کانتکس این خدمات را مهیا کنیم. به ما فرصت بدهید تا این کار را بکنیم و اگر ممکن باشد ما را درین راستا معاونت برسانید. معذرت می خواهم از این که من هنوز تعریف دقیقی از ما نیز ندارم زیرا نمی دانم ما از نظر شما کی خواهد بود و در بین خود ما چگونه مشخص خواهد گردید زیرا هنوز فرصتی برای ما شدن نیافته ایم و این بستگی به اهداف و نحوه پیشامد شما نیز دارد تا ما مشخص گردد....

به طور خلاصه هدف من از ملت سازی است که پروسه داخلی است ولی به زمان و حسن نیت شما ارتباط دارد. با این سخنان من سرو صدای زیادی در مجلس ایجاد شد و خبرنگاران زیادی کارت های شان را یک به یک برایم رساندند و در آن نوشته بودند محل اقامتم را برایشان بگویم تا با آنها بیشتر بگویم.

خانمی که در رأس مجلس بود پس از برگرداندن نظم مجلس، جملات جالبی گفت که از همان روز های اول برایم مشخص شد که اینها جنگ را از همانجا که آغاز کرده اند، در همانجا خاتمه می دهند. او گفت: موجودیت عساکر بیش از چهل کشور جهان درینجا به این معنی نیست که ما با تمام پوتانسیل خود وارد این کشور شده ایم، ما تا مطمئن نگردیم که این کشور لیاقت و شایستگی برای سرمایه گذاری را دارد، پولی درین بخش مصرف نخواهیم کرد. ما این شرایط را ارزیابی می کنیم و اگر این ارزیابی بیست سال را هم در بر بگیرد تا مطمئن نگردیم که این شایستگی موجود است یا نه، به آن اقدام نخواهیم کرد....

او اصل سخن را گفت و من پس از آن تصمیم گرفتم وطن را ترک کنم زیرا آنها با طرف مقابل شان معامله خواهند کرد و پس از انتقال دوباره پول های تخصیص یافته باز سازی به حساب های شخصی شان، راه فرار را خواهند گرفت...